

ב"ה, "הלכה" גליון 99
יא טבת תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה,

מתפרנסת בזה הנשמה, כמו

שהגוף מתפרנס בדברי העולם

עושה לעומת זה עשה אלקי"ם, לחם הגוף

ולחם התורה, זה הוא שכחוב לכו לחמי בלחמי

תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא
כאבנא מפולמא לקבל תרין קליפין אלין
מוין ותבן דחטה קליפא תליתאה דקיקא
לקבל סובין דחטה דהכא איהו מתדבק

בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן עד
דטחנין ליה בריחייא דאינון לקבל טוחנות
דפומא דבר נש דצריך למטחן בהון מלין
דאורייתא עד דיהון כקמח סלת נקיה
ובנפה דאיהי שפה אתבריר פסולת דאיהי
סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת
נקיה.

בההוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל
אברין דגופא דאתפשט בהון נשמתא
ואתפרנסת בה נשמתא כגוונא דגופא
אתפרנסת במלין דעלמא דזה לעומת זה
עשה אלקים נחמא דגופא ונהמא דאורייתא
הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רכז.)

